

Wędrowka przez Biblię

Kwartalnik wydawany przez
„Impuls” TWR Polska

nr **37**

od **27.10.2012**
do **31.03.2013**

Dobry początek

Dobrze jest sięgać do początków. Przypominać sobie, jak wszystko się zaczęło.

Taką szansę będziemy mieli w najbliższym czasie. Najpierw wsłuchamy się w słowa Księgi Rodzaju. To pierwsza część Pięcioksięgu Mojżeszowego. Opowiada o początkach wszystkiego, co istnieje. O tym, jak Bóg swoim Słowem stworzył świat, jak powołał do życia pierwszego człowieka. Wszystko, co stworzył Bóg, było dobre.

Genesis, pierwsza księga Starego Testamentu, mówi też jednak o upadku człowieka. O pierwszym grzechu, o początkach zła. Dlatego potrzebny jest Nowy Testament, nowe przymierze, nowe stworzenie. Opowiada o nim Ewangelia Mateusza. Rodzi się Zbawiciel, Mesjasz, Chrystus. Otwiera na nowo drogę do Ojca. Nasz grzech może być usunięty, unicestwiony. Znow możemy żyć w bliskiej więzi z naszym Stwórcą. Dla każdego z nas możliwy staje się nowy początek. Dzięki temu, który jest Początkiem i Końcem, Alfą i Omegą.

Jeśli zrozumiemy przesłanie choćby tych dwóch ksiąg biblijnych, wystarczy to, by poznać Bożą wolę, Boże plany. W swej mądrości i dobroci Bóg daje nam czas, byśmy się upamiętali

i przyjęli Jego przebaczenie, skryli się pod skrzydłami Jego miłości i łaski. Wykorzystajmy ten czas, wiedząc, że to On wyznaczył nasz początek i zna nasz koniec.

„Utworzył więc Pan Bóg z ziemi wszelkie dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo niebios i przyprowadził do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie, a każda istota żywa miała mieć taką nazwę, jaką nada jej człowiek. Nadał tedy człowiek nazwy wszelkiemu bydłu i ptactwu niebios, i wszelkim dzikim zwierzętom. Lecz dla człowieka nie znalazła się pomoc dla niego odpowiednia. Wtedy zesłał Pan Bóg głęboki sen na człowieka, tak że zasnął. Potem wyjął jedno z jego żeber i wypełnił ciałem to miejsce. A z żebra, które wyjął z człowieka, ukształtował Pan Bóg kobietę i przyprowadził ją do człowieka. Wtedy rzekł człowiek: Ta dopiero jest kością z kości moich i ciałem z ciała mojego. Będzie się nazywała mężatką, gdyż z męża została wzięta. Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem. A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydziła się. A wąż był chytrzejszy niż wszystkie dzikie zwierzęta, które uczynił Pan Bóg. I rzekł do kobiety: Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie ze wszystkich drzew ogrodu wolno wam jeść? A kobieta odpowiedziała wężowi: Możemy jeść owoce z drzew ogrodu, Tylko o owocu drzewa, które jest w środku ogrodu, rzekł Bóg: Nie wolno wam z niego jeść ani się go dotykać, abyście nie umarli. Na to rzekł wąż do kobiety: Na pewno nie umrzecie, Lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło. A gdy kobieta zobaczyła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia i że były miłe dla oczu, i godne pożądania dla zdobycia mądrości, zerwała z niego owoc i jadła. Dała też mężowi swemu, który był z nią, i on też jadł. Wtedy otworzyły się oczy im obojgu i poznali, że są nadzy.”

Pierwsza Księga Mojżeszowa 2,19 - 3,7

Księga Rodzaju

- Genesis
- Pierwsza Księga Mojżeszowa

Księga Rodzaju (Genesis) jest jedną z dwóch kluczowych ksiąg biblijnych. Otwiera Stary Testament, podobnie jak Ewangelia Mateusza otwiera Nowy Testament. Te dwie księgi biblijne mają zasadnicze znaczenie dla zrozumienia treści całego Pisma Świętego. Księga Rodzaju jest pierwszą księgą Pięcioksięgu Mojżeszowego, który stanowi pierwszą część Starego Testamentu. Biblia hebrajska nazywa tę część Torą, czyli Prawem (Poučeniem, Wskazówką). Popularna jest też wywodząca się z tradycji grecko-łacińskiej nazwa Pięcioksięgu Mojżeszowego – Pentateuch. Słowo „pentateuchus” znaczy dosłownie „w pięciu pojemnikach”. Jest to nawiązanie do faktu, że poszczególne księgi Tory zapisywane były na zwojach z papirusu i skóry i przechowywane w osobnych (pięciu) pojemnikach. W skład Pięcioksięgu Mojżeszowego wchodzi: Genesis – Księga Rodzaju, Exodus – Księga Wyjścia, Leviticus – Księga Kapłańska, Numeri – Księga Liczb i Deuteronomium – Księga Powtórnego Prawa.

Nazwa samej Księgi Rodzaju wywodzi się z greckiego słowa „Genesis”, które oddaje najbardziej charakterystyczne wyrażenie hebrajskie tej księgi – „toledot”, co znaczy „rodowód”, „początki”, „dzieje”. W Biblii hebrajskiej nazwa pierwszej księgi to po prostu pierwsze jej słowa: „bereszit” – „Na początku”.

Księga Rodzaju zwana jest i dzisiaj „księgą początków”. Rzeczywiście, w księdze tej mowa jest o początku świata, ludzkości, o początkach wielu zjawisk, rzeczy, procesów. Rozpoczęte tu wątki kontynuowane są i rozwijane w kolejnych księgach Starego i Nowego Testamentu. Genesis mówi o procesie stworzenia,

o człowieku (mężczyźnie i kobiecie), o grzechu, upadku, o małżeństwie, rodzinie, pracy, cywilizacji, kulturze, o ofierze, morderstwie, o rasach, językach, miastach, o odkupieniu i o wielu innych ważnych tematach. Po raz pierwszy jest o nich mowa właśnie w Księdze Rodzaju, „księdze początków”.

Genesis nazywana jest też „księgą życiorysów”. Zawiera biografie wielu interesujących postaci, takich jak Adam i Ewa, Noe, Abraham, Izaak, Jakub i Józef.

Księga Rodzaju mówi o zawarciu przez Boga przymierza z człowiekiem, opowiada o tym, jak Bóg przemawiał do patriarchów, a w szczególności do Abrahama. Ukazuje dzieje potomków Abrahama, podkreślając okazaną im Bożą troskę, Boże błogosławieństwo.

Historia ludzkości, której początek zapisany jest w Księdze Rodzaju, staje się od razu historią zbawienia, gdyż człowiek przedstawiony jest tu jako istota upadła i grzeszna, potrzebująca zbawczej inicjatywy Boga. Genesis zawiera więc jednocześnie początek historii zbawienia, historii, która biegnie poprzez całą Biblię.

Podział Księgi

Genesis jest bardzo obszerną księgą. Można ją dzielić na różne sposoby. Najbardziej popularny i ogólny podział to podział na dwie części.

Pierwsza, obejmująca jedenaście początkowych rozdziałów, ukazuje przedział czasu od stworzenia świata do Abrahama, druga – składająca się z pozostałych rozdziałów (12–50), mówi o dziejach od Abrahama do Józefa.

Pierwsza część, prehistoryczna, ukazuje obraz stworzenia świata i pojawienie się człowieka, opisuje kolejne etapy dziejów ludzkości (stworzenie, raj, upadek, potop, pomieszanie języków).

Druga część, historyczna, opisuje dzieje Patriarchów: Abrahama, ojca wiary, Izaaka, syna obietnicy, Jakuba, wybranego przez Boga – by dać początek dwunastu pokoleniom Izraela, oraz Józefa, jednego z dwunastu synów Jakuba, tego, dzięki któremu ocalał cały ród protoplastów Izraela.

Chociaż pierwsza część zawiera tylko jedenaście rozdziałów, obejmuje bardzo długi przedział czasu, ponieważ opisuje stworzenie świata i całą prehistorię. Natomiast druga część, znacznie dłuższa, zawierająca trzydzieści dziewięć rozdziałów, obejmuje tylko kilkaset lat.

Występuje tu podobne zjawisko, jak w zapisie Ewangelii. W relacji czterech ewangelii tylko cztery rozdziały poświęcone są opisowi pierwszych trzydziestu lat życia Jezusa. Natomiast osiemdziesiąt pięć rozdziałów poświęconych jest opisowi ostatnich trzech lat Jego działalności, a dwadzieścia siedem rozdziałów mówi o ostatnich ośmiu dniach Jego życia!

Duch Święty, rzeczywisty Autor Biblii, nie kieruje się bowiem miarą czasu, lecz akcentuje, podkreśla to, co w dziejach świata, w dziejach ludzkości, a jednocześnie w historii zbawienia najważniejsze, najistotniejsze.

Bardziej szczegółowy podział Księgi Rodzaju przedstawia się następująco:

A. STWORZENIE I UPADEK CZŁOWIEKA - rozdz. 1–11

I. Stworzenie świata, stworzenie człowieka - rozdz. 1 i 2

Sześć dni stworzenia

Siódmy dzień odpoczynku

II. Upadek człowieka - rozdz. 3 i 4

Korzenie grzechu – pycha, nieposłuszeństwo

Owoce grzechu – upadła natura, oddzielenie od Boga

III. Potop - rozdz. 5 - 9

<i>Rodowód potomków Adama</i>	- rozdz. 5
<i>Zepsucie moralne ludzkości</i>	- rozdz. 6
<i>Dzieje Noego, budowa arki</i>	- rozdz. 6
<i>Sąd potopu</i>	- rozdz. 7
<i>Przymierze Boga z Noem</i>	- rozdz. 8
<i>Nowy początek – Noe błogosławi Sema</i>	- rozdz. 9

IV. Wieża Babel - rozdz. 10 - 11

<i>Rodowód potomków Noego</i>	- rozdz. 10
<i>Pomieszanie języków</i>	- rozdz. 11

B. PRZYGOTOWANIE NADEJŚCIA ODKUPICIELA

- rozdz. 12 - 50

I. Abraham – ojciec wiary - rozdz. 12 - 23

<i>Powołanie Abrama, Abram w Kanaanie i w Egipcie</i>	- rozdz. 12
<i>Rozstanie Abrama z Lotem</i>	- rozdz. 13
<i>Abram pobłogosławiony przez Melchizedeka</i>	- rozdz. 14
<i>Przymierze Boga z Abramem</i> – zapowiedź liczne go potomstwa	- rozdz. 15
<i>Niewiara Sary i Abrama, narodziny Izmaela</i>	- rozdz. 16
<i>Potwierdzenie obietnicy i przymierza, obrzezanie</i> – Abram otrzymuje imię Abraham	- rozdz. 17
<i>Bóg w gościnie u Abrahama, zapowiedź narodzin Izaaka</i> oraz zapowiedź zniszczenia Sodomy i Gomory	- rozdz. 18
<i>Modlitwa wstawienna Abrahama</i> <i>Uratowanie Lota, Zniszczenie Sodomy i Gomory</i>	- rozdz. 19
<i>Błąd Abrahama – Sara i Abimelek</i>	- rozdz. 20

<i>Narodziny Izaaka, oddalenie Izmaela</i>	- rozdz. 21
<i>Abraham z Izaakiem na wzgórzu Moria</i>	
<i>– próba wiary, potwierdzenie przymierza</i>	- rozdz. 22
<i>Śmierć i pogrzeb Sary</i>	- rozdz. 23

II. Izaak – umiłowany syn obietnicy - rozdz. 24 - 26

<i>Poszukiwanie żony dla Izaaka,</i>	
<i>Poślubienie Rebeki</i>	- rozdz. 24
<i>Śmierć Abrahama, urodzenie przez Rebekę bliźniąt</i>	
<i>Sprzedanie przez Ezawa pierworództwa Jakubowi</i>	- rozdz. 25
<i>Potwierdzenie przymierza z Izaakiem,</i>	
<i>potomkiem Abrahama</i>	- rozdz. 26

III. Jakub – wybrany przez Boga, by dać początek Izraelowi - rozdz. 27 - 36

<i>Podstępne otrzymanie przez Jakuba błogosławieństwa</i>	
<i>Izaaka</i>	- rozdz. 27
<i>Objawienie się Boga Jakubowi w Betel</i>	- rozdz. 28
<i>Poślubienie Lei i Racheli</i>	- rozdz. 29
<i>Narodziny synów Jakuba</i>	- rozdz. 30
<i>Odejście Jakuba od Labana, jego wuja i teścia</i>	- rozdz. 31
<i>Walka Jakuba z aniołem, Jakub otrzymuje imię Izrael</i>	- rozdz. 32

Pracę naszą można wspierać modlitwą
oraz finansowo poprzez wpłaty na nasze konto:

PKO BP IV Oddział Wrocław
Nr r-ku: 05 1020 5242 0000 2702 0020 4313

<i>Spotkanie Jakuba z Ezawem</i>	- rozdz. 33
<i>Konflikt z Kananejczykami (Dina)</i>	- rozdz. 34
<i>Powrót Jakuba do Betel, urodzenie Beniamina i śmierć Racheli, pogrzeb Racheli pod Betlejem</i>	- rozdz. 35
<i>Potomkowie Ezawa – protoplaści narodu Edomitów</i>	- rozdz. 36

IV. Józef – cierpienie i chwala - rozdz. 37 - 50

<i>Rodzina Jakuba w Kanaanie,</i>	
<i>Józef sprzedany w niewolę przez braci</i>	- rozdz. 37
<i>Grzech Judy (Tamar)</i>	- rozdz. 38
<i>Józef niewolnikiem Potifara</i>	
<i>Józef w więzieniu</i>	- rozdz. 39
<i>Wy tłumaczenie snu piekarza i podczaszego z dworu faraona</i>	- rozdz. 40
<i>Wywyższenie Józefa, Józef zarządcą Egiptu</i>	- rozdz. 41
<i>Przybycie braci Józefa do Egiptu</i>	- rozdz. 42
<i>Józef ucztuje z braćmi, nie zdradzając swojej tożsamości</i>	- rozdz. 43
<i>Poddanie braci ostatniej próbie</i>	- rozdz. 44
<i>Ujawnienie się Józefa przed braćmi</i>	- rozdz. 45
<i>Osiedlenie rodziny Jakuba w Egipcie</i>	- rozdz. 46
<i>Przedstawienie Jakuba faraonowi</i>	- rozdz. 47
<i>Błogosławieństwo Jakuba nad synami Józefa: Efraimem i Manassesem</i>	- rozdz. 48
<i>Błogosławieństwo Jakuba nad synami – protoplastami 12 pokoleń izraelskich, śmierć Jakuba</i>	- rozdz. 49
<i>Pogrzeb Jakuba w Kanaanie, śmierć Józefa</i>	- rozdz. 50

List od korespondenta z Polski północnej

Czytam ostatnio dużo książek chrześcijańskich. Również studiuję Słowo Boże. Dopiero teraz zrozumiałem sens życia. W każdej modlitwie gorąco proszę Boga, aby mnie obmywał krwią Chrystusa, krwią świętą, która została przelana za mnie na Golgocie. Smutne jest to, że wielu moich kolegów z ZK, którzy oddali swoje życie Bogu, po wyjściu z więzienia odeszło od Pana. Proszę Boga, żeby ponownie do niego się przybliżyli. Pozdrawiam serdecznie.

List od słuchacza z Polski zachodniej

Przede wszystkim bardzo dziękuję za list i pozdrowienia. Bóg mnie znalazł, dał mi nową szansę i nowe życie. Bardzo często budzę się w nocy i modłę się, aby Pan mi dał odwagę i mądrość w głoszeniu Ewangelii. Bardzo się cieszę, że jestem Bożym narzędziem. Będę miał operację na kręgosłup, ale to Pan wie, kiedy się odbędzie. Chcę skończyć Szkołę Biblijną. Módlcie się proszę o pomyślność dla mnie.

List od korespondenta z Polski południowej

Witam Was serdecznie i przepraszam, że tak długo nie odpisywałem – podjąłem studia biblijne. Mam 41 lat. Jestem w więzieniu i mam wyrok 12 lat pozbawienia wolności. Jezusa przyjąłem w 2008 roku. On jest moim Panem i Zbawicielem. Od tego dnia zmieniło się całe moje życie. Zostałem całkowicie uwolniony od nałogów – palenia, przeklinania. Chociaż jestem w więzieniu – jestem wolny w Chrystusie. To niesamowite uczucie! Wiem, że jestem grzeszny, i dlatego tak bardzo dziękuję Panu za zbawienie!

Ewangelia Mateusza

Ewangelia Mateusza jest jedną z najważniejszych ksiąg Pisma Świętego. Spełnia w kanonie Nowego Testamentu podobną rolę, jak Księga Rodzaju w Starym Testamencie. Księgę Genesis i Ewangelię Mateusza można uznać za kluczowe księgi Biblii.

Tło historyczne

Żeby zrozumieć poselstwo Ewangelii Mateusza, należy zdać sobie sprawę, że kontynuuje ona opowieść niejako przerwana na okres kilkuset lat. Pomiędzy Starym a Nowym Testamentem występuje pauza, okres milczenia, obejmujący ok. 400 lat. Bóg przemawiał poprzez proroków Starego Testamentu, a potem, po czterystu latach przerwy, posłał anioła do żydowskiego kapłana o imieniu Zachariasz, by zapowiedzieć narodziny Jana Chrzciciela – tego, który miał poprzedzić nadchodzącego Mesjasza, Jezusa Chrystusa. Ostatnia księga ST, Księga Proroka Malachiasza, kończy się zapowiedzią Pana Zastępów: „Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza przed nadejściem dnia Pańskiego...”. Jest to zapowiedź misji Jana Chrzciciela, który przyjdzie „w duchu i mocy Eliaszowej” (Łk1,17), aby poprzedzić Mesjasza-Króla. Pomiędzy czasami, w których żył prorok Malachiasz, a narodzinami Jezusa Chrystusa upłynęło ok. 400 lat.

Nie znaczy to, że w okresie dzielącym wydarzenia opisane przez Stary i Nowy Testament nic się nie działo. Nastąpiły wielkie przetasowania na scenie politycznej świata. Dokonały się wielkie przemiany ekonomiczne, społeczne i kulturowe. Wiele spośród tych nowych zjawisk znalazło swoje odzwierciedlenie w relacjach Nowego Testamentu.

Opowieść Starego Testamentu kończy się w tym czasie historycznym, kiedy dominującym mocarstwem było imperium Medo-Persów. Wielkie wpływy na politycznej scenie świata zachowywało nadal także państwo egipskie. W okresie międzytestamentalnym potęga zarówno Imperium Medo-Perskiego, jak i Egiptu wyblakła, przeminęła. Centrum polityczne i militarne ówczesnego świata przesunęło się ze Wschodu na Zachód, z Azji do Europy. Władzę orientalnych mocarstw Persji i Egiptu wyparły wpływy Grecji i Rzymu.

Na okres międzytestamentalny przypadają wielkie podboje Aleksandra Macedońskiego. To on, wielki wódz Greków, doprowadził w IV w. p.n.e. do upadku imperium Medów i Persów. Wtedy to Grecja została światową potęgą. W 332 r. przed Chrystusem Aleksander Wielki zdobył Jerozolimę, ale oszczędził miasto, nie zburzył go. Pod koniec trzeciego stulecia przed Chrystusem do Jerozolimy wkroczył Antioch Wielki i Jerozolima wraz z całą Judeą znalazła się pod panowaniem Syrii. W roku 166 p.n.e. wybuchło w Judei powstanie Machabeuszów. Naród izraelski chciał zrzucić z siebie jarzmo niewoli syryjskiej. Przywódcą powstania był Juda Machabeusz. Okres walk Machabeuszów był jednym z najbardziej krwawych, dramatycznych rozdziałów w historii narodu żydowskiego.

W 63 r. p.n.e. Jerozolima znalazła się pod panowaniem Rzymu. W 40 r. p.n.e. rzymski Senat ustanowił Heroda królem Judei. Rozpoczęły się rządy najbardziej nikczemnej dynastii w dziejach narodu żydowskiego. W roku 31 przed Chrystusem władcą Rzymu został Cezar August. W roku 19 p.n.e. w Jerozolimie rozpoczęto budowę świątyni Heroda. W czasie gdy narodził się Jezus, naród żydowski znajdował się pod rządami ciągle wzrastającej potęgi rzymskiego imperium.

Stan duchowy ówczesnego świata

Wielkie przemiany polityczne i kulturowe, jakie miały miejsce w okresie międzytestamentalnym, nie pozostały bez wpływu na duchowy stan narodu żydowskiego. Ponieważ przez wiele lat zburzona była świątynia jerozolimska, życie religijne Izraelitów zaczęło rozwijać się w synagogach. Stały się one głównymi ośrodkami dysput religijnych zarówno w Judei, jak i wszędzie tam, gdzie rozproszeni zostali Żydzi, a więc niemal we wszystkich krajach ówczesnego cywilizowanego świata. W tym czasie powstały stronnictwa żydowskie, o których nie ma wzmianek w Starym, a które występują w Nowym Testamencie: faryzeusze, saduceusze, uczeni w Piśmie, Herodianie.

Okres międzytestamentalny był także czasem ożywionej działalności literackiej. Powstało wtedy kilkanaście ksiąg apokryficznych, których nie uznano jednak za natchnione i nie weszły one do kanonu Pisma Świętego. Najważniejszym wydarzeniem literackim tego okresu było natomiast przetłumaczenie Starego Testamentu na język grecki. Dzieła tego dokonali żydowscy uczeni zebrani w Aleksandrii w Egipcie, w okresie pomiędzy 285 a 247 rokiem przed Chrystusem. Tłumaczami byli przedstawiciele wszystkich dwunastu plemion Izraela, po sześciu z każdego plemienia, stąd nazwano ów grecki przekład „Septuagintą”, co nawiązuje do liczby siedemdziesięciu (dokładnie 72) tłumaczy. Do tekstu Septuaginty, a więc greckiego przekładu Starego Testamentu, odwoływał się później m.in. apostoł Paweł.

Podsumowując wydarzenia czterech stuleci dzielących Stary i Nowy Testament, możemy stwierdzić, iż pomimo że był to okres, w którym Bóg nie objawiał nowych prawd, nie przekazywał nowych proctw, lata te nie były czasem zastoju; był to okres przygotowania ludzkości na przyjęcie Dobrej Nowiny o Zbawicielu świata, Jezusie Chrystusie. Bóg, kierując historią, przygotował

świat na przyjście swego Syna. Stwórca doprowadził historię do punktu, w którym wytworzyły się najlepsze warunki do przekazania ludzkości Dobrej Nowiny o Zbawicielu.

Po pierwsze – powszechna w tamtym czasie znajomość języka greckiego sprawiła, że teksty Starego, a potem Nowego Testamentu mogły być czytane w całym ówczesnym cywilizowanym świecie.

Po drugie – dzięki rozbudowanej sieci dróg, sprawnemu systemowi komunikacyjnemu utworzonemu przez Rzymian, wieść o Chrystusie mogła rozprzestrzeniać się szybko na cały obszar potężnego Rzymskiego Imperium.

Po trzecie – wszystko to, co działo się wśród Żydów, ich poselstwo o jedynym żywym Bogu i wyczekiwanie nadejścia obiecanego Mesjasza, stwarzało atmosferę powszechnego oczekiwania, nasłuchiwania głosu Boga.

I Bóg, trzymając w swoim ręku wodze historii, użył tego, co w osiągnięciach ludzkości było najlepsze. W odpowiednim momencie wypowiedział Słowo, które stało się ciałem, co odwróciło bieg historii i rozpoczęło proces przemiany świata, proces powrotu człowieka do Boga.

Autor księgi

Bóg w sposób ponadnaturalny wybrał ludzi, których zadaniem było opisanie przyjścia Jezusa Chrystusa na ziemię. Powołał ewangelistę Mateusza, by oznajmił Żydom, że Jezus jest oczekiwanym przez nich Mesjaszem, Królem i Zbawicielem. Powołał ewangelistę Marka, by uświadomił Rzymianom, że Chrystus jest najwierniejszym Sługą niebiańskiego Ojca, a jednocześnie najwyższym Władcą, Panem świata. I powołał Łukasza, by uczonym Grekom, a wraz z nimi wszystkim uważającym się za mądrych ludziom na obliczu ziemi i na przestrzeni wieków oznajmić, że Jezus jest praw-

dziwym Synem Człowieczym i Synem Bożym.

Mateusz, jak podaje Papiasz, jeden z najwcześniejszych ojców Kościoła, „zebrał wypowiedzi Pana Jezusa w języku hebrajskim”. Mateusz był jednym z uczniów Jezusa, a jako były urzędnik posiadał umiejętność utrwalania myśli za pomocą pisma. Był więc pierwszym człowiekiem, który spisał nauczanie Jezusa. Jemu zawdzięczamy np. tekst „Kazania na górze”.

Choć za najwcześniejszą spośród trzech tzw. „synoptycznych” ewangelii (Mateusza, Marka i Łukasza) uważa się Ewangelię Marka, zapis słów Jezusa Chrystusa pochodzi od Mateusza.

Mówiąc o autorstwie pierwszej Ewangelii, trzeba wspomnieć o tzw. „fakcie synoptycznym”. Określenie to pochodzi od greckiego wyrazu „synopsis”, co znaczy: „patrzeć jednocześnie, obejmować jednym rzutem oka”. Trzy pierwsze Ewangelie wykazują bardzo wiele uderzających podobieństw. Zjawisko to świadczy o tym, że z tekstu najwcześniej spisanej Ewangelii Marka korzystali autorzy dwóch pozostałych Ewangelii synoptycznych. Drugim źródłem był zbiór mów Jezusa zredagowany przez Mateusza. Korzystał z niego Łukasz, co tłumaczy fakt, że najbardziej zbliżone do siebie są relacje Ewangelii Mateusza i Łukasza.

Mówiąc ogólnie, Markowi zawdzięczamy naszą wiedzę o zdarzeniach z życia Jezusa, a Mateuszowi znajomość treści nauczania Pana.

Najprawdopodobniej Ewangelia Mateusza została pierwotnie spisana w języku aramejskim, lecz oryginał ten zaginął. Tekst znany nam dzisiaj zredagował nieco później w języku greckim nieznany nam autor, który korzystał zarówno z tekstu spisanego przez Mateusza, jak i Marka.

Przesłanie księgi

Relacje trzech synoptycznych Ewangelii są podobne, choć w każdej z nich występują pewne myśli przewodnie. Ewangelia Mateusza adresowana jest głównie do Żydów. Została napisana po to, by przekonać Żydów, że Jezus Chrystus to oczekiwany przez nich Mesjasz. Ewangelia Mateusza ukazuje, jak w osobie, czynach i nauce Jezusa urzeczywistniły się mesjańskie proroctwa Starego Testamentu. Ewangelista podkreśla wielokrotnie: „To wszystko się stało, aby się spełniło Słowo Pańskie, wypowiedziane przez proroka”. Stwierdzenie to pojawia się w Ewangelii Mateusza szesnaście razy. Tak więc głównym celem pierwszej Ewangelii jest wykazanie, że proroctwa starotestamentowe wypełniają się w Jezusie. Miało to skłonić Żydów do uznania Jezusa za Mesjasza-Króla.

Mimo że Ewangelia Mateusza spisana była głównie z myślą o Żydach, jest w niej wiele bezcennych wypowiedzi na temat Kościoła. Pierwsza Ewangelia jako jedyna z Ewangelii synoptycznych używa słowa „kościół”. Zapisane są tu słowa Jezusa skierowane do Piotra: „Ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój”.

Ważną cechą Ewangelii Mateusza jest także to, że dominuje w niej myśl o Jezusie jako Królu. Pierwsza Ewangelia ukazuje nam królewski majestat Pana. Tytuł „Syn Dawida” identyfikujący Mesjasza-Króla powtarza się u Mateusza częściej niż w innych Ewangeliach. Mateusz wielokrotnie pisze o Królestwie, Królestwie Bożym, Królestwie Niebios. Wyrażenie „Królestwo Niebios” pojawia się w pierwszej Ewangelii trzydzieści dwa razy. Samo słowo „królestwo” występuje tu aż pięćdziesięciokrotnie.

Królestwo Niebios to wielki temat Ewangelii Mateusza. Tym, który ustanowi owo Królestwo, jest Pan Jezus Chrystus, Mesjasz-Król-Zbawiciel. Do Niego należy Królestwo i moc i chwała.

Treść księgi

Mateusz sporządził pierwszy zbiór pouczeń Jezusa. Zebrał to wszystko, co wiedział o nauczaniu Pana, i usystematyzował Jego nauki tematycznie. Możemy w Ewangelii Mateusza wyodrębnić pięć głównych sekcji nauczania Pana Jezusa. Wszystkie one dotyczą spraw Bożego Królestwa:

- 1) Prawo Królestwa – Kazanie na Górze - rozdz. 5 - 7
- 2) Obowiązki przełożonych w Królestwie - rozdz. 10
- 3) Podobieństwa ukazujące istotę Królestwa - rozdz. 13
- 4) Wielkość i przebaczenie w Królestwie - rozdz. 18
- 5) Przyjście Władcy Królestwa - rozdz. 24 - 25

Całą Ewangelię Mateusza można podzielić w zwięzły, przejrzysty sposób na sześć zasadniczych części, z których każda ukazuje nam Jezusa jako Króla:

- 1) Postać (osoba) Króla - rozdz. 1 - 2
- 2) Przygotowania Króla do wystąpienia - rozdz. 3 - 4
- 3) Działalność nauczająca Króla - rozdz. 5 - 9
- 4) Dalsze słowa i czyny Króla, wizja Królestwa - rozdz. 10 - 16
- 5) Zbawcze dzieło Króla - rozdz. 17 - 27
- 6) Moc Króla - rozdz. 28

*Każdego więc, który mię wyzna przed ludźmi,
i Ja wyznam przed Ojcem moim, który jest w niebie;
Ale tego, kto by się mnie zaparł przed ludźmi,
i Ja się zaprę przed Ojcem moim, który jest w niebie.*

Ew. św. Mateusza 10,32-33

List od słuchacza z Polski północnej

Serdecznie dziękuję za list i za pamięć. Jestem dumny z siebie, że udało mi się już prawie skończyć tę szkołę w więzieniu. Mam córeczkę, która ma 13 lat. Choruje na raka szpiku i na astygmatyzm, nie mam dużego kontaktu z nią. Poza nią mam jeszcze synka, który ma 2,5 roku. Dziękuję, że modlicie się o moją córkę. To dla mnie ważne. Ja mam 33 lata i teraz trafiłem do więzienia na 3 lata. Jezus mnie zmienia. Chcę się uczyć, wykształcić, żeby zająć się dziećmi. Wybranie Boga było moim najlepszym wyborem. On mnie zmienia i daje mi siłę. Jemu zawdzięczam zbawienie!

List od korespondenta z Polski południowej

Dziękuję Wam za list i przepraszam, że tak długo nie odpisywałem. Zawsze o Was myślę i pamiętam o Was w modlitwach. Bardzo dużo czasu zajmuje mi modlitwa i czytanie Słowa Bożego. Byłem w chrześcijańskim ośrodku, w którym opiekowali się mną, dawali mi bezpieczeństwo, ale pewnego dnia wysłali mnie po zakupy, dali pewną kwotę pieniędzy i już nie wróciłem. Później do nich napisałem i poprosiłem o przebaczenie. Oni mi przebaczyli! Rozumiecie? To niesamowite! Dziękuję Wam za wsparcie. Przysyłajcie mi proszę TTB. Pozdrawiam.

List od korespondenta z Polski północnej

Kochani, Wasz list odbieram zawsze z wielką radością. Bardzo dużo zmieniło się ostatnio w moim życiu. Przede wszystkim czuję Pana każdego dnia! Czytam książkę „Podstawowe elementy życia chrześcijańskiego” i to mi daje wiele radości, natchnęło mnie też nową nadzieją. Jezus żyje we mnie! Muszę skończyć podsta-

wówkę i zdać maturę, aby pójść na studia, ale wszystko przede mną! Modliłem się ostatnio na spacerze o kolegę. Kiedy skończyłem, widziałem uśmiech na jego twarzy i łzy w oczach. Dało mi to wiele radości. Dziękuję Bogu za każdy dzień!

List od korespondenta z Polski centralnej

Na wstępie pragnę Was serdecznie pozdrowić, Wasze rodziny i osoby, które Was otaczają. Każdy list tu w więzieniu bardzo cieszy. Czekam na Wasze listy. Na wolności mam rodzinę, mamę i syna. Kobieta, która jest jego mamą, jest nieodpowiedzialna, dlatego syna wychowuje moja mama. Już dawno nie miałem kontaktu z nimi. Załatwię gdzieś kartę telefoniczną i zadzwonię. Do końca kary zostały mi 2 lata i 2 miesiące. Wyrok był na 6 lat za kradzież i włamania. Tutaj jest ciężko z usługami religijnymi. Do kaplicy chodzi się raz na 3 miesiące. Dobrze, że chociaż mam Biblię. Szkoda, że nie poznałem Jezusa wcześniej. Może inaczej by wyglądało moje życie teraz. Pozdrawiam.

List od korespondenta z Polski północnej

Życzę Wam wiele wytrwałości w głoszeniu Słowa i w dążeniu do spraw, które sobie obraliście. Dziękuję za list. Również serdecznie Was pozdrawiam. Jestem pełen podziwu waszego samozaparcia w walce z nałogami i grzechami. Ja wyluzowałem i dlatego trafiłem do więzienia. Moja rodzina bardzo to przeżywa. Wielkim wyrzutem sumienia jest dla mnie to, co im uczyniłem. Mam teraz czas na przemyślenie i poprawę. Życie chrześcijanina obowiązują pewne ograniczenia. Idę na terapię alkoholową. Muszę się zmienić. Chciałbym czynić dobro! Myślę, że korespondencja z Wami pomoże mi w tym...

Języki, w których nadawana jest
„Wędrownka przez Biblię”

angielski, arabski, bengalski,
berbeski, burmański, cebuano,
CheChewa, chorwacki, czeski, czua,
duński, farski, francuski, gujarati,
hebrajski, hinduski, hiszpański,
indonezyjski, japoński, kanadyjski,
kantonezyjski, koreański, kurdyjski,
malezyjski, mandaryjski, marathi,
navaho, nepalski, norweski,
ormiański, oryjski, polski,
portugalski, quichua, rosyjski,
serbski, suachili, szwedzi, tai,
tamilski, telugu, turecki, ukraiński,
węgierski, włoski, zulu.

**Kochani Słuchacze TWR
czekamy na Wasze listy!**

Jak odbieracie nasze audycje?

**Co one wnoszą
do Waszego życia?**

W miarę możliwości postaramy się
odpowiedzieć na każdy list i konty-
nuować nawiązaną w ten sposób
relację. Na życzenie wysyłamy
bezpłatnie Nowy Testament, litera-
turę chrześcijańską oraz kasety
z nagraniami.

***Prosimy o dołączenie następują-
cych informacji o sobie***

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez Stowarzyszenie
Chrześcijańskie „Impuls” Trans World Radio Polska w celach związanych z korespondencją

Imię i nazwisko:..... nr telefonu:.....

Kod pocztowy..... Miasto:..... Adres:.....

Kraj:.....

*List od słuchacza
z Polski południowej*

Dziękuję Wam za list, który sprawił, że pojawił się uśmiech na mojej twarzy. Prawdopodobnie skrócą mi wyrok. W wieku 14 lat zacząłem studiować Słowo Boże ze Świadkami Jehowy. W wieku 18 lat odsunąłem się od Biblii, bo zmarła moja matka, odmawiając transfuzji krwi. Wtedy znienawidziłem Boga. Zacząłem popełniać przestępstwa. Życie straciło dla mnie sens. Proszę Was o pomoc. Rozmawiajcie ze mną. Mówicie mi, co mam robić, żeby nie być takim, jak kiedyś. Pomóżcie mi, proszę. Boję się, że jak wyjdę na wolność, wrócę do starego życia.

*A więc wszystko,
cobyście chcieli,
aby wam ludzie czynili,
to i wy im czyńcie.*

Ew. św. Mateusza 7,12

*List od słuchacza
z Polski południowej*

Dziękuję, że odpowiedzieliście na mój list i chcecie ze mną korespondować. Ja również byłem nauczony, że trzeba chodzić do kościoła i uczęszczać do komunii. Nie wierzyłem w diabła, bo go nie widać. Podchodziłem sceptycznie do religii. Było to bardziej wyuczone niż z serca. W domu były kłótnie i alkohol. Szybko zacząłem wagarować i schodzić na złą drogę. W 2005 roku pochowałem mamę i od tamtej pory wszystkiego miałem dość. Trafiłem do więzienia. Po 5 latach odsiadki w więzieniu dowiedziałem się, że jestem nosicielem wirusa żółtaczkowego typu C. Poszedłem na terapię. Dowiedziałem się, że mam guza w mózgu. Proszę Was o rozmowy ze mną i wsparcie.

*Spójrzcie na ptaki niebieskie,
że nie sieją ani żnq,
ani zbierają do gumien,
a Ojciec wasz niebieski żywi je;
czyż wy nie jesteście daleko
zacniejsi niż one?*

Ew. św. Mateusza 6,26

	7:45 - 8:00 Fale krótki: 41 m (7225 kHz) oraz 49 m (5910 kHz)	21:00 - 21:30 Fale średnie 215 m (1395 kHz)
Pn	Droga do Boga Józefa Brandysa program produkowany w studio w Londynie	Wędrowka przez Biblię pasjonująca podróż przez Pismo Święte z Markiem Cieślarem Anetą i Marcinem Dulębami
Wt	Przyjaciele program „Po prostu” redakcji Centrum Misji i Ewangelizacji	Wędrowka przez Biblię
Śr	Żywa wiara problemy biblijne, program Ryszarda Tyśnickiego, Henryka Dominika, Katarzyny Kuśmider, Marcina Kobzy i innych	Wędrowka przez Biblię
Cz	Żywa wiara	Wędrowka przez Biblię
Pt	Żywa wiara	Wędrowka przez Biblię
So		Żywa wiara tylko 21:00-21:15 problemy biblijne, program Ryszarda Tyśnickiego, Henryka Dominika, Katarzyny Kuśmider, Marcina Kobzy i innych
N		Sedno problemy wg „In Touch” Charlesa Stanleya (prowadzi Darek Banaszyk)

Naszych programów mogą Państwo słuchać w internecie w systemie Real Audio pod adresem: <http://www.twr.osw.pl/>

Codziennie o dowolnej porze pod adresem: <http://www.ttb.org/ttbpol.ram> dostępna jest „Wędrowka przez Biblię”.

Życzymy dobrego odbioru!

PAŹDZIERNIK	LISTOPAD
<i>I Księga Mojżeszowa</i>	<i>I Księga Mojżeszowa</i>
22.10.2012 Wskazówki	1.11.2012 3: 8 - 24
23.10.2012 Wskazówki	2.11.2012 4: 1 - 26
24.10.2012 1: 1 - Wstęp	5.11.2012 5: 1 - 6: 8
25.10.2012 1: 2 - 8	6.11.2012 6: 9 - 7: 5
26.10.2012 1: 9 - 25	7.11.2012 7: 6 - 8: 12
29.10.2012 1: 26 - 2: 3	8.11.2012 8: 13 - 9: 3
31.10.2012 2: 4 - 25	9.11.2012 9: 4 - 29
31.10.2012 3: 1 - 7	12.11.2012 10: 1 - 11: 4
	13.11.2012 11: 5 - 32
	14.11.2012 12: 1 - 20
	15.11.2012 13: 1 - 18
	16.11.2012 14: 1 - 24
	19.11.2012 15: 1 - 21
	20.11.2012 16: 1 - 16
	21.11.2012 17: 1 - 26
	22.11.2012 18: 1 - 33
	23.11.2012 19: 1 - 37
	26.11.2012 20: 1 - 21: 10
	27.11.2012 21: 11 - 34
	28.11.2012 22: 1 - 18
	29.11.2012 22: 19 - 23: 20
	30.11.2012 24: 1 - 31

GRUDZIEŃ*I Księga Mojżeszowa*

3.12.2012	24: 32 - 67
4.12.2012	25: 1 - 34
5.12.2012	26: 1 - 34
6.12.2012	27: 1 - 46
7.12.2012	28: 1 - 22
10.12.2012	29: 1 - 35
11.12.2012	30: 1 - 43
12.12.2012	31: 1 - 54
13.12.2012	32: 1 - 33
14.12.2012	33: 1 - 20
17.12.2012	34: 1 - 31
18.12.2012	35: 1 - 29
19.12.2012	36: 1 - 43
20.12.2012	37: 1 - 20
21.12.2012	37: 21 - 36
24.12.2012	38: 1 - 30
25.12.2012	39: 1 - 23
26.12.2012	40: 1 - 23
27.12.2012	41: 1 - 44
28.12.2012	41: 45 - 42: 6
31.12.2012	42: 7 - 38

STYCZEŃ*I Księga Mojżeszowa*

1.01.2013	43: 1 - 34
2.01.2013	44: 1 - 34
3.01.2013	45: 1 - 28
4.01.2013	46: 1 - 34
7.01.2013	47: 1 - 31
8.01.2013	48: 1 - 22
9.01.2013	49: 1 - 28
10.01.2013	49: 29 - 50: 26

Ewangelia wg św. Mateusza

11.01.2013	Wstęp
14.01.2013	1: 1 - 6
15.01.2013	1: 7 - 17
16.01.2013	1: 18 - 25
17.01.2013	2: 1 - 12
18.01.2013	2: 13 - 23
21.01.2013	3: 1 - 12
22.01.2013	3: 13 - 17
23.01.2013	4: 1 - 3
24.01.2013	4: 4 - 11
25.01.2013	4: 12 - 22
28.01.2013	4: 23 - 5: 2
29.01.2013	5: 3 - 4
30.01.2013	5: 5 - 7
31.01.2013	5: 8 - 9

LUTY	MARZEC
<p><i>Ewangelia wg św. Mateusza</i></p> <p>1.02.2013 5: 10 - 12 4.02.2013 5: 13 - 16 5.02.2013 5: 17 - 20 6.02.2013 5: 21 - 22 7.02.2013 5: 23 - 30 8.02.2013 5: 31 - 32 11.02.2013 5: 33 - 42 12.02.2013 5: 43 - 48 13.02.2013 6: 1 - 4 14.02.2013 6: 5 - 8 15.02.2013 6: 9 - 10 18.02.2013 6: 11 - 12 19.02.2013 6: 13 - 15 20.02.2013 6: 16 - 20 21.02.2013 6: 21 - 24 22.02.2013 6: 25 - 34 25.02.2013 7: 1 - 11 26.02.2013 7: 11 - 18 27.02.2013 7: 19 - 29 28.02.2013 8: 1 - 15</p>	<p><i>Ewangelia wg św. Mateusza</i></p> <p>1.03.2013 8: 16 - 27 4.03.2013 8: 28 - 9: 9 5.03.2013 9: 10 - 17 6.03.2013 9: 18 - 34 7.03.2013 9: 35 - 10: 4 8.03.2013 10: 5 - 15 11.03.2013 10: 16 - 23 12.03.2013 10: 24 - 33 13.03.2013 10: 34 - 11: 6 14.03.2013 11: 7 - 24 15.03.2013 11: 25 - 12: 7 18.03.2013 12: 8 - 21 19.03.2013 12: 22 - 33 20.03.2013 12: 34 - 45 21.03.2013 12: 46 - 13: 9 22.03.2013 13: 10 - 23 25.03.2013 13: 24 - 43 26.03.2013 13: 44 - 58 27.03.2013 14: 1 - 21 28.03.2013 14: 22 - 36 28.03.2013 15: 1 - 9</p>
<p>Nasz adres: „Impuls” TWR ul. Kłodnicka 2 PL-54-217 Wrocław</p> <p>Tel: 601 400 892 Fax: 71/351 39 73</p> <p>e-mail: itwrp@gmx.net</p> <p>e-mail: itwrp@poczta.onet.pl</p> <p>Konto: PKO BP IV Oddział Wrocław 05 1020 5242 0000 2702 0020 4313</p> <div data-bbox="536 1109 937 1201" style="text-align: right;"> </div> <div data-bbox="609 1201 865 1288" style="text-align: right;"> <p>Impuls Polska Redakcja kwartalnika Marek Cieślak</p> </div>	